

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Statsråden

Stortingets President
Karl Johansgt 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

16/2465-

Dato

21. september 2016

Svar på spørsmål nr. 1604 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Jeg viser til spørsmål nr. 1604 til skriftlig besvarelse fra representanten Per Olaf Lundteigen, som lyder:

"Kan statsråden legge frem oversikt over antall ulver i Norge med tilhørende referanse for hvert år i perioden 1960-2016, med henvisning til hvor tallgrunnlaget er hentet fra, og vise til dokumentasjon på hvorvidt den ulven som er i Norge i 2016 tilhører en egen sør-skandinavisk ulvestamme som skiller seg genetisk fra den finsk/russiske ulven?"

Det foreligger svært mye kunnskap om den skandinaviske ulven, og få viltbestander i verden er overvåket så grundig. I perioden 1964 – 1982 ble det ikke registrert yngling av ulv i Skandinavia, men enkeltindivider har vært registrert jevnlig gjennom hele perioden. I 1983 ble et valpekull igjen født i Sverige, og dette var starten på dagens skandinaviske bestand. På norsk side av riksgrensen ble det ikke registrert yngling av ulv før i 1997.

Den skandinaviske ulvebestanden er overvåket hver vinter siden 1978, og felles skandinaviske statusrapporter er utarbeidet hvert år siden vinteren 1998-1999. Antall registrerte ulver i Norge i perioden fra vinteren 1998-1999 til 2015-2016 fremgår av tabellen under, hentet fra rapporter som er publisert på www.Rovdata.no. Av tabellen fremgår også oversikt over totalt antall ulver som har hatt tilhold på begge sider av riksgrensen mellom Norge og Sverige i denne perioden.

År	Antall hefnorske ulver	Antall grenseulver
1998-1999	10	16-22
1999-2000	22-24	17-18
2000-2001	28	12
2001-2002	13-18	23-24
2002-2003	18-20	16-22
2003-2004	23-26	20-22
2004-2005	22-24	24-26
2005-2006	16-17	24
2006-2007	19-23	19-25
2007-2008	12-18	10-13
2008-2009	25-26	6-9
2009-2010	33-39	33-37
2010-2011	32-34	22-25
2011-2012	28-32	28-32
2012-2013	30	50
2013-2014	30	50
2014-2015	33-35	40
2015-2016	65-68	25

Av Meld. St. 21 (2015-2016) *Ulv i norsk natur*, meldingens vedlagte rapport *Den Skandinaviska Vargen – en sammanställning av kunskapsläget från det skandinaviska vargforskningsprosjektet SKANDULV 1998 – 2014*, samt mitt svar til Energi- og miljøkomiteen i brev 2. mai 2016 om blant annet den skandinaviske ulvens genetikk, fremgår en grundig dokumentasjon og beskrivelser av den skandinaviske ulvebestandens opphav. Blant annet er det gjennom genetiske analyser vist hvor mange individer som har grunnlagt dagens bestand, og hvor mange nye ulver som har vandret inn til sør-skandinavia og etablert seg i bestanden fra og med reetableringen i 1983. Gjennom genetiske analyser er det også svært detaljert kunnskap om opphavet til ulvene i hvert enkelt ulverevir etter reetableringen, jf. figur 12 i rapporten fra SKANDULV. Det vil si at man har god kunnskap om hvem som er foreldreindivider i de enkelte revir, hvor de kommer fra og hvem som er deres foreldre, besteforeldre osv.

Norges fremste forsker på ulvens genetiske opphav, seniorforsker Øystein Flagstad ved Norsk institutt for naturforskning og Rovdata, har redegjort for gjennom genetiske analyser at den skandinaviske bestanden er en utløper av den store sammenhengende østlige bestanden. Fordi den skandinaviske bestanden er reetablert med et fåtall individer, og fordi det er begrenset utveksling av individer, er ulven i Skandinavia genetisk forskjellig fra andre bestander. Slik var det også i historiske tider, noe som er dokumentert i et studium av museumsmateriale av ulv fra 1800- og tidlig 1900-tall. Som i dag fant man at det også den gangen var genetisk forskjell mellom bestandene, men at det skjedde en viss innvandring av ulv fra øst. Dette er naturlig for bestander som lever i randsonen av utbredelsesområdet til en art.

Videre har forskningen vist at den skandinaviske ulvebestanden ble reetablert på 1980- og 1990-tallet av kun tre individer. DNA-profiler av disse tre ulvene er sammenlignet med finsk-russiske ulver, et bredt utvalg av hunder og museumsprøver fra historiske skandinaviske ulver. Resultatene viste at alle de tre individene med overveiende sannsynlighet hadde finsk-russisk opphav, og arbeidet er vitenskapelig publisert. Innvandring av ulv fra Finland/Russland er også dokumentert ved flere tilfeller gjennom forskning og overvåking, og ulven er utvilsomt i stand til å vandre over slike distanser på egne ben.

Stortinget behandlet den 6. juni i år ulvepolitikken på nytt. Ett av vedtakene Stortinget fattet var *"Stortinget ber regjeringen bestille en ny uavhengig utredning av den genetiske opprinnelsen til ulvestammen i Norge."* Som jeg har svart Stortinget tidligere er dette blant de oppdragene hvor det er nødvendig med en grundig vurdering for å avklare hvordan vi skal følge opp, og et arbeid som nødvendigvis krever både tid og ressurser. På tilsvarende måte, som for alle andre anmodningsvedtak fra Stortinget til regjeringen, vil det også i saken om utredning av den genetiske opprinnelsen til ulvestammen bli gitt en tilbakemelding til Stortinget på egnet måte.

Med hilsen

Vidar Helgesen